

Gang —: Med Hovedstadens Fald er Danmarks Modstand brudt; alt andet er ørkesløst, hvis ikke København sikres.

Saaledes var Stillingen. Naar de Konservervative nu optræder med en Sikkerhed, der vilde virke næsten forbløffende, hvis de ingen Fortid havde, saa virker det, at man har set, hvorledes det gik tidligere, naar de optraadte korrigerende, vejledende, fortællende, at de med Sagkundskaben bag sig var de eneste, der havde Begreb om de Spørgsmaal, ikke saa overbevisende. Kendsgjerningerne viser, at alt, hvad de havde at fremsætte, var aldeles urigtigt.

Naar der i Venstres Organ, i „København“, staar, at der er sat et nyt Stempel paa mig ved denne Erklæring af General Gørtz, siger jeg: dette Stempel maa jeg se at bære uden at blive alt for trykket af det. Hvis General Gørtz ikke har bedre Stempler at udlevere, tror jeg ikke, han vil kunne genere sine Modstandere i særlig Grad.

Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz beklagede sig over, at de militære Udgifter var for smaa, hun sagde, at de militære Udgifter er ikke steget som alt andet, alt andet er steget under Dyrtiden, de militære Udgifter ikke. Jeg vil henstille til det ærede Medlem et Øjeblik at kige over i Reolen bagved, saa vil hun faa at se, at Udgifterne paa Krigs- og Marineministeriets Budgetter, den militære Del, i 1914 androg 26 Mill. Kr., medens de i indeværende Aar andrager 48 Mill. Kr. Det er ganske vist ikke en Stigning, der er saa stor som paa andre Omraader; men en Stigning fra 26 til 48 Mill. Kr. til Trods for, at man har talt om, at man i Mellemtiden til en vis Grad har nedsat Militærbudgettet, synes jeg, det ærede Medlem Fru Hauschultz ikke har særlig Grund til at beklage sig over (*Fraenkel*: Ministeren glemmer Pengeværdien). Nej, undskyld, saaledes skal det ærede Medlem Hr. Fraenkel ikke slippe fra det. Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz siger: Medens alt andet er steget paa Grund af Dyrtiden, er det eneste, der ikke er steget, Militærundergifterne. Den kan det ærede Medlem Hr. Fraenkel ikke klare. Han troede, det var muligt at klare det for det ærede Medlem. Det lader sig ikke klare. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem afbryder.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel var misfornøjet med, at jeg ikke havde svaret tilstrækkeligt paa hans mange Spørgsmaal til mig. Jeg indrømmer, at jeg heller ikke denne Gang agter at imødekomme ham med Hensyn til Besvarelser. Der er Maader at spørge paa, som bevirker, at man faar Svar, nemlig naar man har Forstaaelsen af, at alle disse Spørgsmaal stilles for at faa Sagen opklaret. Men naar det ærede Medlem i en Diskussion som denne, hvor han taler om, at vor Opgave er at faa Folk til at tale om noget andet, spørger, om disse Politisoldater eller Konstabler, naar de er inde til Uddannelse, skal have Lov til at holde politiske Møder i Kasernerne, om de skal have 8 Timers Arbejdsdag, om de skal have Soldatterraad, og om de skal have Lov til at strejke og en hel Masse andre Ting, saa siger jeg: Det ærede Medlem har selvfølgelig Ret til at spørge, men der er en god Ting derved: Jeg har Gud ske Lov ingen Pligt til at svare, fordi det ærede Medlem kommer i Tanker om at opføre et saadant Nummer. Jeg ved naturligvis, at jeg falder i Unaade hos det ærede Medlem derved, men det faar være. Om de maa holde politiske Møder i Kasernen? Ja, jeg kan godt forstaa, at det er nødvendigt, at det ærede Medlem faar Svar paa det for at kunne komme til at tage et reelt Standpunkt i Sagen.

Dernæst spurgte det ærede Medlem om, med hvilken Beføjelse jeg vilde give de Arbejdere, der arbejdede paa Hærens tekniske Korps og paa Orlogsværftet, Vente- penge, hvis de blev ledige. Jeg synes, det ærede Medlem maa vide det. Jeg nævnte, at det var Hensigten, at de, der havde Pensionsret, det vil sige de, der havde været beskæftiget i over 20 Aar og derfor havde naaet en saadan Alder, at det var vanskeligt, maaske helt udelukket, for dem at faa Arbejde andre Steder, skulde gaa lige med Embedsmændene med Hensyn til Vente- penge, for saa vidt det ikke var muligt straks at faa disse Værksteder udnyttet paa anden Maade, som forleden er nævnt. Det sker meget ofte ved, at man paa Finansloven søger en Bevilling dertil. Det ved det ærede Medlem for øvrigt, men han skulde jo have noget at spørge om, og saa gled det med. Naar man ikke kan skaffe dem civilt